

1886-11-18

AFSENDER

Nanny Bech

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Arkivplacering:

Mappe 49 nr. 10

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Gjellerboe d. 18de November

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 49 Nr. 10

Min kjære Toakthin, Gud velsigne
og bevare Dig, i Dit nye Aar, og fremdeles i mange
mange Aar, og lade det straalende Foraarssolstikk
kors Gud i Naade har ladet "begge Gjemen"
den sorte Sky, vedblive at lyse for Eder og over
Eder. Det har været et forunderligt rigt Aar, dette
Aidete for Dig, sagtens det rigeste i Dit Liv, og saa mig
har dette Aar bragt noget rigtig godt, for det regner
jeg to gode Teoparte Venner for at være, og det vil
jeg lige Tes, jeg stoler paa Tes kom Kaedanne, saaledes
ge jeg lever, og ve! Tes hvis I skulde svigte mig,
det behøves jo slet ikke at vi faa saa meget med
hinanden at gjøre, for det vil um dog ikke bli
Tilfældet da vi begge Taster saa saa rige og have
saa mange Kjærlighedskaar, men gode Tanker
og milde Gjæne, det er det, jeg tes forvist, vi alle tes

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kommer bare tilke, saa hos hinanden. —
Takk for Dit Brevkort T, det kom til mig paa
Langeen i Gars Mages, Vi begynte mig det inced de 12
saa skal De paa den stotte Morskab, De kan paa —
jeg blev saare glad ved at hore fra Dem, og tænkte mig
allerede helt ind i Situationen, og det kunde
være saa veed altsammen, og fulgte De paa Din Ven
dering ud til Arbejde, og De l. til Stillehed og
at Deo andet hjent Sted, — men — saa blev alt
det forsmidlige og da stille Gode Takker jo kastes
helt omkuld, da Din kjære Broder kom, og saare
og fortalte mig hvorledes det egentlig staaer
hos Dem, — jeg blev meget forskvækket, og gængst
stalt lidt underligt tilsmade ved at se det ikke
havde talt til mig, deom, — dog vil jeg sig Dem, at
jeg har ble indledigt, havde De trokkelig indstillet
trost at jeg kunde have været til den kængste
Nytta eller Njæly for Agvate, at De da havde
ladet mig paa alt at vide, jeg kunde jo sagtens
være blevet 14 Dage eller en Maaned Længe,
om det havde været kængste Besøg for mig, —
saa — nu er der jo intet at sig til, Alene jeg er
jeg vil De har gjort det som De mente det var bedst
og jeg troer og bader nu saa indledigt, at De ikke
Lille Agvate er kommet godt igennem denne
Lille Ny som Dorkere eller under Dem, for at
Stærke og Klæde kunne føle Mani sig sig selv,
saa alt bliver mildt og godt og jævnt for Dem.
Det er alvorlig Dage for Dem, og den der holder af Dem, saa
dette kommer saa i Maade, er det hele maade over
stærst, og det er kom De, De skal have Gud gjøre
det alt godt, et eller andet Sted paa, saa jeg ved at
hore hvordan det staaer til. Saa ja, saa kom jeg
Njæly til mig, saa kjære Lille Pede, og det var det
best, I kan tænke Dem, at hvordan kom det mig, jeg kan
stærst, saa Mally, Kassar, — hvor vi har, talte og smalt
deat De kommer i Fjæren, alle Løve og i Skjule og
saa hos kjæresten, som dog l. De kan vi fortælle kom Maad
11 — hader og liels som havde været paa Bangepæden
havde opprent os, og vare gærd, men min Broder
Njæly var der, og kjæly, og til det end mine hore
Vallner, saa alt kom ind i alle hore i vore svære Jang.

Flors det smagte at komme i sin egen seng osv osv
men det er saare fornøieligt at tænke tilbage paa det
og det g det — og meget mere. — Første Dag vedkede jeg
alle mine Cholesteroler ud, — Suro var her Lange, og Thes-
valde Mollte, og det er deiligst at møde et hjerteligt vel-
kommen, I Gaar blev jeg liggende hele Dagen, efter
Mrs. Opfordring og min egen kommumelle, men her
de nok saa først Besøg ved min seng, af min Hjer-
srette, den kjærlige Fæder, og din egen kære Moder, og
nate, I Haar tes der blev Lalt, og spægt og fortalt
første Aften var Siels her en god Stund, om hvor en
kalt kunde jeg fortælle meget, — men Pladten er
for lille, det gik nemmere da vi kom behøvede at
lække Munden op. — Forretninger — Du har jeg
klart med din Pukel, Loebius, sagt Haar, at jeg her
laant kændt 100 Rix af Dig, — som vare af de du
tagde du skjedde Haar fra Civita, saa nu var din
Gjæld til Haar, omtrent 60 Rix, hvad de penge angik
som jeg af Haar havde udgivet forkort og opkold der.
Jeg her nu af mine egne her, sagt til hvad jeg skjedde
Haar, — og saa sendt Haar tilbage hvad der var tilovers,
saa nu Haar jeg, alt er i Beden, du Haar nok fortæ-
dette. — O! lev saa vel i Guds mildde Bæsteg
Gud give Eder Stykke og Tælmød — og saa Solsting og Lyf
deilige Dage, og glade minuter Times, — og kolge Kroge
Gaatter, — jeg holder af at tænke paa Eder to,
Maly hilser hjerteligt, Eder Kærlig